

Erfaringer med Hensyn til den ved nævnte Lov indførte Porto for Omekspedition og Tilbagesendelse af Pakker, Bestemmelsen herom ændret saaledes, at dens Anvendelse lægges i Ministerens Haand, hvorved forskellige Lempelser vil kunne indføres, som har vist sig paakrævede, og Bestemmelsen i det Hele anvendes efter hver Tids Krav.

Med Hensyn til Postoprævninger og Postindkasseringer har man ment at kunne stille Forslag om en Portonedsættelse nemlig for de Postoprævninger og Postindkasseringer, hvis indløste Beløb skal indgaa til en Postkonto. Herfor taler, at disse Postoprævninger og Postindkasseringer efter Indløsningen ikke behandles som Anvisninger, men som Indbetalingskort, for hvilke der gælder en lavere Porto end for Anvisninger. Da Portoen vil være afhængig af Taksten for Indbetalingskort, bør den ligesom denne Takst fastsættes af Ministeren.

For Avisportoens Vedkommende maa det erkendes, at den Sondring, der siden 1. Juli d. A. bestaar mellem Ugeblade med ubegrænset og Ugeblade med begrænset Annoncestof, ikke har ført til den paaregnede Indtægt. Der var regnet med et Antal Ugeblade med ubegrænset Annoncestof med 43 000 000 Numre og 17 000 000 Numre af den anden Kategori. I Virkeligheden foreligger der nu ialt ca. 53 000 000 Numre fordelt med 30 000 000 paa første Gruppe og 23 000 000 paa anden Gruppe, og Mindreindtægten andrager ca. 482 000 Kr.

Man ser imidlertid ikke nogen Mulighed for at indvinde dette Beløb, men da det maa erkendes, at den bestaaende Sondring virker forholdsvis ubilligt overfor Ugeblade med ubegrænset Annoncestof, kunde man tænke sig at vende tilbage til en fælles Nummerporto for alle Ugeblade og ansætte denne til 2 Øre. Indtægtsnedgangen herved vilde blive c. 312 000 Kr.

Til delvis Dækning af denne Mindreindtægt kunde man tænke sig Overvægtsporto for samtlige Blade forhøjet med 1 Øre pr. 100 g. altsaa til 3 Øre for Dagblade og 5 Øre for Ugeblade, hvorved man kan paaregne at indvinde ca. 210 000 Kr.

Man har grebet Lejligheden til at stille Forslag om en Tilføjelse til Bestemmelsen om det københavnske Lokalportooraade, hvorefter dette af Ministeren skal kunne udvides til ogsaa at omfatte Postekspeditioner og Brevsamlingssteder under Københavns Overpostmesterembede, med Hensyn til hvilke Forholdene taler herfor. Disse Posthuse faldt ved Lokalportoens Ændring fra Oplandsporto til egentlig Lokalporto

udenfor det københavnske Lokalportooraade, men det maa erkendes, at der for disse for største Delen indenfor Hovedstadens Kommunegrænser liggende Posthusdistrikter er eller i en nærmere Fremtid kan komme til at foreligge Forhold — f. Eks. Sammenbyggelse med det københavnske Nabopostkontors Distrikt —, der gør en Henlæggelse til det københavnske Lokalportooraade naturlig, og den nuværende Bestemmelse, der gør dette afhængigt af, at der kan oprettes Postkontor paa Stedet, vil da virke uheldig; det vil være hensigtsmæssigt som foreslaaet at overlade den nærmere Afgørelse heraf til Ministeren.

Ændringen vil tillægge Ministeren en lignende Bemyndigelse for meget store Provinsbyers Vedkommende, hvor tilsvarende Forhold kan komme til at foreligge.

Endvidere foreslaas to Tilføjelser til Eneretsbestemmelserne.

Den ene gaar ud paa at forbyde, at der dannes Sømmenslutninger til privat Besørgelse af Deltagernes eller andres Forretningskorrespondance, et Forhold der allerede er praktiseret indenfor de københavnske Assurandørers Kreds ved Oprettelsen af det saakaldte „Assuranceposthus“, og hvorved der unddrages Statskassen ikke ubetydelige Beløb. Det er i Strid med Eneretsbestemmelsernes Aand og Mening, at den Postvæsenet ved Postloven af 9. Maj 1919 tillagte Eneret for Lokalforsendelser paa denne Maade delvis gøres illusorisk, og da Bestemmelsernes Ord i Følge Højesteretsdom ikke giver Hjemmel til at forbyde Forholdet, søger man herved Lovhjemmel dertil, idet Postvæsenet nødvendigvis — for at kunne opfylde sine kulturelle Formaal og holde ogsaa de mindre indbringende eller tabvoldende Dele af sin Virksomhed i Gang — maa være fuldt ud sikret mod, at de paa Eneretten grundede Indtægter ikke unddrages det paa de Steder, hvor Besørgelsen kan betale sig.

Den anden Tilføjelse tager Sigte paa det Forhold, at danske Firmaer for at spare Porto lader Forsendelser, som de skal have afsendt i større Mængde til Adressater heri Landet f. Eks. Reklameforsendelser, afsende fra Udlandet f. Eks. fra Tyskland, hvis Takst for Brevforsendelser til Udlandet paa Grund af Valutaforholdene for Tiden ligger betydeligt under den indenrigske danske Takst.

Da hele Portoen for Brevforsendelser i Følge Verdenspostkonventionen tilfalder Afsendelseslandet, bevirker denne Fremgangsmaade fra Afsenderens Side, at det